शि *s.* शा.
शिंश *m.* ein best. Baum.
शिंशप *m.*, शिंशपा *f. desgl.*
शिंशुमार *m.* Meerschwein.
शिक्य *n.* Tragschlinge *o.* -band; Hängegefäfs *o.* -wagschale.
शिक्ष *u.* शिक्षन् tüchtig, geschickt.
शिक्षस् mächtig, stark.
शिक्ष्, शिक्षति, °ते (*s.* शक्) *eig.* können wollen; versuchen, unternehmen (*Act.*); lernen, einüben (*meist Med.*, शिक्षमाण Schüler); helfen wollen, günstig *o.* dienstbar sein, schenken, beschenken (*meist Act.*). *Caus.* शिक्षयति (°ते) unterrichten, lehren (*2 Acc.*). *p.p.* शिक्षित erlernt; unterrichtet, gelehrt in (*Acc., Loc. o.* —°).
शिक्षक unterweisend; *m.* Lehrer.
शिक्षण *n.* Unterweisung, Lehre.
शिक्षणीय zu unterweisen, zu lehren.
शिक्षा *f.* Unterweisung, Lehre (*bes.* die Lehre von den grammatischen Elementen), Kenntnis, Kunst, Geschicklichkeit in (*Loc. o.* —°).
शिक्षानर् Männern hold.
शिक्षावन्त् gelehrt *o.* belehrend.
शिक्षित (*s.* शिक्ष्) *n.* = शिक्षण.
शिक्षु hilfreich, freigebig.
शिक्षेण lehrreich.
शिखण्ड् *m.* Haarbusch *o.* Pfauenschwanz.
शिखण्डक *m. dass.*
शिखण्डिन् einen Haarbusch tragend (*Götterbein.*). *m.* Pfau; *N. eines alten aus einem Mädchen* (शिखण्डिनी) *zum Mann gewordenen Helden. f.* °नी *auch* Pfauhenne.
शिखर spitzig. *m. n.* Spitze, Gipfel.
शिखरिन् spitzig, zackig. *m.* Berg; *f.* °नी *N. eines Metrums.*
शिखा *f.* Haarbusch, Pfauenkamm; Spitze, Saum (*eines Kleides*); Flamme, Strahl.
शिखाजट einen Haarschopf tragend.
शिखाभरण *n.* Kopfschmuck.
शिखामणि *m.* Scheiteljuwel, Diadem; Kleinod von (—°).
शिखालम्बिन् vom Scheitel herabhängend.
शिखावन्त् flammend.
शिखावल *m.* Pfau.
शिखिन् einen Haarbusch tragend. *m.* Pfau (*f.* शिखिनी); Feuer *o.* der Gott des Feuers.
शिखु *m. Pl. N. eines Volkes.*
शिच् *f.* (*Nom.* शिक्) = शिक्य *o.* Netz.
शिञ्ज्, शिञ्जे klingen, schwirren; *p.p.* शिञ्जित klingend, schrill; *n.* = *folg.*
शिञ्जा *f.* Geklingel, Getön.
शिञ्जार *m. Mannsname.*
शिञ्जिनी *f.* die Bogensehne (klingende).
शित *s.* शा; शितता *f.* Schärfe.
शितधार scharfschneidig.
शितामन् *n.* ein best. Teil des Opfertiers.
शिति weifs *o.* schwarz (blau).
शितिकण्ठ weifs- *o.* schwarzhalsig. *m.* Pfau *o.* ein best. Raubvogel.
शितिकण्ठक blauhalsig (*Pfau*).
शितिपद् (°पाद्), *f.* °पदी weifsfüfsig.
शितिपाद् *dass.*
शितिपृष्ठ weifs- (*o.* schwarz-)rückig.
शितिभ्रु weifsbrauig.
शितिमांस *n.* Fett (Weifsfleisch).
शितिरत्न *n.* Saphir (Blaustein).
शितिवार *u.* °वाल weifsschweifig.
शितिवासस् dunkel gekleidet.
शितिष्ठीष्ठ weifslippig.
शिथिर lose, locker, zart, weich.
शिथिल *dass.*, unstät, schlaff, lässig in (*Loc.*).
शिथिलता *f.* Schlaffheit.
शिथिलय्, °यति lockern, lösen; *p.p.* शिथिलित.
शिथिलसमाधि von schlaffer Aufmerksamkeit, zerstreut.
शिथिली कर् lockern, lösen; °भू schlaff werden, abfallen von (*Abl.*).
शिनि *u.* शिनेयु *m. Mannsnamen.*
शिपिविष्ट *m. Bein. Vishṇu's o. Çiva's.*
शिप्रवन्त् vollwangig, pausbäckig.
शिप्रा *f. Du.* die Backen; *Pl.* die Backenstücke am Helm.
शिप्रिणीवन्त् *u.* शिप्रिन् = शिप्रवन्त्.
शिफा *f.* dünne Wurzel, Rute, Rutenstreich; *N. eines Flusses.*
शिबि *m. N. eines Königs, Pl. eines Volkes.*